

І – И

І пишеться:

У словах іншомовного походження:

1. Завжди на **початку** слова:
істина, Італія, інструкція, Ізабелла
2. Після приголосного **перед голосним** та **перед йотацією**:
авіація, фіалка, геніально, соціально, радіус, тріумф, аудієнція, клієнт, операція, Ріо-де-Жанейро, Греція, Чіатурі.
3. Після губних **б, п, в, м, ф**:
вітамін, фінанси, бізнес, відеозал, пірат, Бірма.
4. Після **г, к, х**:
гіпербола, гірлянда, кіно, хімія, Гіндукуш, Хібіни, Кіплінг.
5. Після **л, н**: *літера, німфа, піанісимо.*
6. У географічних назвах також після **з, с** (якщо це не виняток):
Сімферополь, Сідней, Зімбабве
7. У кінці **невідмінюваних** загальних та власних назв:
таксі, журі, візаві, колібрі, поні, парі, мерсі, понурі; Капрі, Нагасаки, Сочі, Батумі, Сомалі, Поті, , Джерсі
8. У прізвищах після всіх приголосних, крім шиплячих та ц:
Дідро, Меріме, Сінклер, Філдінг, Грімм, Паганіні
9. У деяких власних назвах між приголосними:
Кріт, Лісабон, Монтевідео

В українських словах:

1. Завжди на **початку** слова:
інший, ім'я, істина
2. У префіксах **від-**(-віді), **під-** (-піді), а також **прі-** (який уживається тільки у трьох словах *прізвище, прізвисько, прірва*)
3. У суфіксах
 - **-ість, -іть, -ів**:
легкість, співучість, гуркіт, батьків (батьківський), царівна;
 - **-інь, -іш(ий), -ісіньк(ий), -юсіньк(ий)**:
теплінь, широчінь, височінь, далечінь; тихіший, стрункіший, гарячіший; новісінький, малюсінький;

- **-іння** (в іменниках, утворених від дієслів):
ходити – ходіння, сушити – сушіння, смажити – смажіння, кришити – кришіння;
- **-іння** (збірна назва від іменника на *-інь*):
волосінь – волосіння, камінь – каміння, корінь – коріння.

***И* пишеться:**

У словах іншомовного походження:

1. Після букв **д, т, з, с, ц, ч, ш, ж, р** («Де ти з'їси цю чашу жиру») перед наступним приголосним:
директор, інститут, позиція, таксист, цирк, шифер, режим, коридор.
2. Як **виняток** *И* пишеться після інших букв:
 - у давно запозичених словах:
бинт, вимпел, графин, кипарис, кит, мигдаль, миля, скипидар, спирт, шпиталь;
 - у словах, запозичених із східних мов:
башир, калмик, киргиз, кизил, кинджал, кисет, кишлак
3. В основах власних назв після **шиплячих та ц** перед наступним приголосним:
Чингізхан, Цицерон, Шиллер, Вашингтон, Чикаго, Алжир, Вірджинія.
4. В географічних назвах:
 - після **р, д, т** перед приголосним (крім *й*):
Великобританія, Крит, Мадрид, Кордильєри, Тибет, Аргентина, Ватикан;
 - у кінцевих сполученнях – **ида, -ика**:
Антарктида, Флорида, Америка, Мексика, Корсика
 - у назвах: *Єгипет, Вифлеєм, Єрусалим, Сирія, Сицилія, Пакистан, Китай, Бразилія.*

В українських словах:

1. У префіксах **ви-, при-**: *вийти, вибір, привабливий, прикрасити.*
2. У суфіксах **-ик, -иц(я), -ич, -ищ(е), -иськ(о)** а також **-ив(о), -ин(а), ин(я), -ин(ий), -ит(ий), -ист(ий)**:
льотчик, льотчиця, москвич, ручище, вершина, княгиня, родовитий, плечистий.
3. У суфіксі **-иння** (вживається в іменниках із збірним значенням):
буряк – бурячиння, мак – маковиння, лопух – лопушиння, шум – шумовиння